

- 3) Kan det lægges til grund, at den modtager, som har erhvervet en vare eller har den i sin besiddelse, om hvilken det vides, at den er transporteret med TIR-carnet, og for hvilken det ikke er konstateret, at den er frembudt for bestemmelsestoldstedet og angivet til dette, alene på grundlag af disse omstændigheder er den person, som burde have vidst, at varen var unddraget toldtilsyn, og skal den pågældende anses for solidarisk hæftende debitor som omhandlet i artikel 203, stk. 3, tredje led, sammenholdt med artikel 213 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Er toldmyndighedernes passivitet med hensyn til at forlange betaling af toldskylden af denne modtager til hinder for, at den garanterende organisations ansvar i henhold til TIR-konventionens artikel 1, nr. 16) – som også er reguleret i artikel 457, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen – indtræder?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78 af 25.7.1978 om tiltrædelse af toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-Convention) af 14. november 1975, Genève (EFT L 252, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 2. maj 2016 – Edward Cussens, John Jennings og Vincent Kingston mod T.G. Brosman

(Sag C-251/16)

(2016/C 243/24)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Edward Cussens, John Jennings og Vincent Kingston

Sagsøgt: T.G. Brosman

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder princippet om misbrug af rettigheder, der er anerkendt i Domstols dom, og som finder anvendelse på momsområdet, anvendelse over for en person, når der ikke findes en national foranstaltning, uanset om den stammer fra lovgivning eller retspraksis, som gennemfører princippet, under omstændigheder som de i denne sag omhandlede, hvor omdefineringen af transaktionerne forud for salget og salgstransaktionerne til køberne (samlet kaldet »appellanternes transaktioner«), således som [Revenue] Commissioners har påstået, vil medføre, at appellanterne har et momstilsvær, når et sådant momstilsvær ikke ville opstå, hvis de bestemmelser, der var gældende i national lovgivning på det relevante tidspunkt for appellanternes transaktioner, finder anvendelse?
- 2) Såfremt svaret på det første spørgsmål er, at princippet om misbrug af rettigheder finder direkte anvendelse over for en person, selv når der ikke findes en national foranstaltning, uanset om den stammer fra lovgivning eller retspraksis, som gennemfører princippet, var princippet da tilstrækkeligt klart og præcist til at kunne anvendes på appellanternes transaktioner, som blev gennemført, inden Domstolen afsagde Halifax-dommen, og navnlig under hensyn til retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af appellanternes berettigede forventning?
- 3) Såfremt princippet om misbrug af rettigheder finder anvendelse på appellanternes transaktioner, således at de skal omdefineres
 - a) hvorledes skal moms på appellanternes transaktioner da beregnes og opkræves, eftersom der ikke ville være moms at beregne eller opkræve ifølge national ret, og
 - b) hvordan skal de nationale retsinstanser da pålægge et sådant tilsvær?

- 4) Ved afgørelsen af, om det væsentligste formål med appellanternes transaktioner var at opnå en afgiftsfordel, bør den nationale ret da behandle transaktionerne forud for salget (som er blevet anset for alene at være gennemført af afgiftsmæssige årsager) for sig selv, eller skal formålet med appellanternes transaktioner behandles som en helhed?
- 5) Skal section 4(9) i VAT Act anses for en national lov, der gennemfører, uanset at den er uforenelig med lovbestemmelsen i sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 4, stk. 3, hvorefter appellanterne – hvis bestemmelsen anvendes korrekt – skulle behandles som afgiftspligtige hvad angår leveringen inden første indflytning i ejendommene, uanset der var en tidligere afgiftspligtig råden over ejendommene?
- 6) Såfremt section 4(9) er uforenelig med sjette direktiv, misbruger appellanterne, idet de støtter sig til denne sub-section, da rettigheder i strid med de principper, der er anerkendt i Halifax-dommen?
- 7) Subsidiært og såfremt section 4(9) ikke er uforenelig med sjette direktiv, har appellanterne da opnået en afgiftsfordel, der er i strid med formålet med direktivet og/eller section 4?
- 8) Selv såfremt section 4(9) ikke skal anses for at gennemføre sjette direktiv, finder princippet om misbrug af rettigheder, således som fastslået i Halifax-dommen, da ikke desto mindre anvendelse på de omtvistede transaktioner under henvisning til de i Halifax-dommen opstillede kriterier?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1)

Appel iværksat den 12. maj 2016 af Schenker Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-265/12, Schenker Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Schenker Ltd (ved Rechtsanwalt F. Montag, avocat F. Hoseinian og Rechtsanwalt M. Eisenbarth)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 29. februar 2016 i sag T-265/12, Schenker Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Artikel 1, stk. 1, litra a), i Kommissionens afgørelse af 28. marts 2012 i sag COMP/39462 – Spedition (herefter »afgørelsen«) annulleres, subsidiært hjemvises sagen til Retten
- Den bøde, som sagsøgeren er pålagt ved afgørelsens artikel 2, stk. 1, litra a), annulleres, eller, subsidiært nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.